

Again Today

'Brandi Carlile - Again Today' eşliğinde yazılmıştır.

DİKKAT - TÜM SATIRLAR TAMAMLANMAMIŞTIR.

~*~

Broken sticks and broken stones will turn to dust just like our bones
It's words that hurt the most now isn't it
Are you sad inside, are you home alone
If I could just pick up the phone, maybe you could see a better day
And you won't waste away under my watchful eye
Because I'm your hero and you're my weakness

Who's gonna break my fall when the spinning starts, the colors bleed together and fade
Was it ever there at all, or have I lost my way
The path of least resistance is catching up with me again today

I'm broken down, not good enough
The broken promises add up to twice their weight in tears which I have caused

I'm afraid to sink, I'm afraid to swim
I'm sad to say I miss my friends I know that I'm supposed to step away
But they need me to stay and keep a watchful eye on all my heroes and all their demons

*Was it ever there at all
And have I lost my way
The path of least resistance
Is catching up with me again today
Again today.*

Broken sticks and broken stones will turn to dust just like our bones

"Lucius ölmüş.."

Harry şaşkınlıkla ona bakarken nefesi boğazında kalmış, bir an nefes alamaz, Ron başını sallıyor, yavaşça oturuyorken Hermione sorar

"Nasıl? Kim?"

Ron ona dönerken sessiz, cevaplar

"İşin garip yanı o.. Kimse.. Kalp krizi geçirmiş-"
"Kalp krizi? Lucius?"

Ron başını sallar, hafifçe gülümserken mırıldanır

"Adamın kalbi de varmış.."

Oda onun herkesi biraz olsun gülümsetmek için yaptığı şakayla bile aydınlanmazken Harry birden ayılarak onları geçer ve yürüyerek kapıya giderken Ron konuşur

"Ben olsam gitmezdim-" ama Harry o olmadığı için durmadan ilerler ve çıkar, aşağıdakiler onun merdivenleri tırmanışını duyarken bir süre sonra Harry onların duyamayacağı kapıya gelmiş, ahşabın önünde durarak tıklatır, sorar
"Snape?"

Ses gelmezken Harry yine de pes etmez, konuşur

"Snape, aç.. Hadi.. Durumunu göreyim, sonra yine kapat.."

Yine ses yok, Harry derin bir nefes alarak kapıyı açmayı dener, kilidi bulurken asasını çıkartarak basit bir açma büyü dener, normalde asla bu büyüyle açılmayacak kilit usulca açılırken Harry gerekli izni almış, kapıyı açarak içeri girer.. İçerisi karanlık, Harry kapıyı ardından tekrar kapatırken konuşmayacak kadar akıllı, kapıyı tekrar kilitle, bu sefer kimselerin açamayacağı bir kilitte dünyayla aralarına duvarı çekerken Snape konuşmuyordur, Harry yavaşça ilerlerken bir şeye çarpmamak için elini ileri uzatır, en sonunda bacakları yatağa değerken Harry eğilerek elleriyle kumaşa bastırır, yavaşça yatağa çıkarak onun yanına gelir ve uzanırken fısıldar

"Hey.."

Snape cevap vermez, nefes alıp vermeye devam ederken Harry aralarında elini indirerek onun üzerindeki kumaşlardan kaydırır, göğsünden geçer, kolunu çizerek elini bulur ve parmaklarını onunkilere geçirirken Snape'in bıraktığı nefesi duyumsar, sessizce konuşur

"Üzgünüm.. İnan.."

Snape yine bir şey söylemez, ama onun parmaklarını tutan eli yavaşça sıkılaştır, kendi içinde dönerek onun elini kendine çevirirken Harry başını eğerek ona daha da yaklaşır. Harry gözleri kapalı, kanın yavaşça aktığını hissederken oda sessiz, gölgeler siyah ve yeşil, ikisi nefes alıp vermeye devam ederlerken en ölümsüz ve zengin görünenlerin bile ölebileceği günlerin geleceği akıllara gelmiş, bir gün herkese bir şeyler olacakken hayat taraflara bakmadan, yakınlıklara aldırmadan onları teker teker sökmeye devam eder..

~ * ~

It's words that hurt the most now isn't it

"Harry, yeter-"
"Yetmez. Ver."

Hermione iç çekerek ateş viskisini ona uzatır, genç adam alıp kapağı açarken konuşur

"Bana çocuk dedi, *çocuk*."

Hermione tekrar başını sallar, iç çekerek elini saçlarından geçirirken Harry devam eder

"Onca yıl, onca zorluk, kocaman bir *savaş*, ama hala *çocuk*!"

Hermione bir şey diyemiyor, denilebilecek bir şey yok, öylece otururken Harry konuşur

"Hayır gelip özür dilemez de-"

"Belki diler?"

"*Snape*? O kadar da sarhoş olmadım Hermione.."

Hermione de pes ederek önüne döner, kalkarken konuşur

"Ben yatıyorum.. Sen devam et, nasılsa aynı şeyi söyleyip duruyorsun.."

Harry kanepede arkasına yaslanır, şöminedeki çıtırtıları izlerken Hermione odasının kapısını da kapatır, ev birkaç dakika sonra sessizleşirken genç adam bardağı boşvererek şişeyi diker, sıvı boğazını yakarak yavaş ve acı verici bir şekilde midesine doğru yolculuğa başlarken Harry onun doğru yolu bulmasını bekler, bir süre sonra gözleri kapanırken iç çekerek uykuya dalar..

Genç adam sabah güneşini yüzünde hissederek uyanırken ağızındaki tad ekşi, midesindeki varlık ayrı bir şey olmuş, çiši var, yüzünü buruşturarak doğrulurken kanepede yattığını ve üzerinde de bir pikenin olduğunu görürken kaşlarını çatar, ağızını şapırdatarak başını çevirirken onu diğer koltukta oturuyor ve üstelik onu *izliyor* bulurken başını tekrar bırakır, *Snape* konuşur

"Dertlerini şişelerde çözmeye çalışıyorsun, gerçekten çok yetişkince.."

Harry ona bir hareket çekerken bir gülüş duyduğunu düşünür ama emin olamaz, tek gözünü açarken *Snape* hala ciddi duruyor, konuşur

"Bugün yapmamız gereken işler var Harry, daha ne kadar yatacaksın?"

Harry boğazındaki ses tellerini bulunca cevaplar

"Sen özür dileyene kadar.."

"Oldukça uzun bir yatış olacağı kesin.."

Harry bir şey demez, cevap olarak sinirle pikesini kaldırır ve kanepede dönmeye çalışarak kendini toparlarken mesafeyi ayarlayamaz, dönmeye çalışırken bir an sonra yere yapışacak gibi olurken eller onu yakalar, Harry ona dayanarak doğrulurken konuşur

"Bana çocuk dedin.."

Snape onu sarmış, yavaşça doğrultarak kendisi de kanepeye oturur, yeşil gözlü adamı tutmuş, teması bırakmazken cevaplar

"Öylesin çünkü.. Bana göre.."

Harry onun göğsüne mızırdanırken Snape onun başını öper, saçlarını ayırırken konuşur

"Benden gençsin, daha bacak kadar aptal bir veletken eğitimime girdin.. Gençliğin bazen senden daha az hoşlanmama sebep olacak şeyler yapmanı sağlıyor, o zamanlar çocuk olduğunu düşünüyorum.. Hakaret değil, doğa gerçeği.."

Harry yavaşça başını ona kaldırırken sorar

"Yani normalde benden çok hoşlanıyorsun?"

Snape sessiz, koyu bakışları odayı izlerken cevaplar

"Söylediğim onca şeyden buna takılman da bir örnek mesela.."

Harry gülümser, elleri onun iki yanından sıkıca kanepelyi tutuyor, başını iyice ona kaldırırken konuşur

"Söyle.. Söylersen gelirim.."

"Gelmene ihtiyacım var mı?"

"Snape, bensiz o ev cehenneme döner, biliyorsun.. Kocaman ve parlak ve camlar açık, renk var falan, ölürsün.."

Snape gözlerini ona çevirirken Harry kaşlarını kaldırır, ikisi bir süre inatla birbirlerine bakarlarken Harry mırıldanır

"Sözlerin iyi kesik açıyor, biliyorsun.. Ama yarayı temizleyebilirsin de.."

"Yine de izi kalır.."

"Bırak orasını ben düşüneyim.. Söyle.."

Snape iç çekerek gözlerini kapatır, Harry inatla beklerken içeriki odanın kapısının açıldığını duyunca bağırır

"Hayır Hermione!"

Kapı tekrar kapanır, Snape yüzünü buruştururken Harry gülerek onu dürter

"Kaçamazsın! Söyle!"

Snape derin bir nefes alır, gözlerini açarken cevaplar

"Akıllı, mantıklı ve yetişkince davrandığın zamanlarda, evet senden hoşlanıyorum Potter.."

"Çok.."

"Şu anda hiç hoşlanmıyorum mesela-"

"Çok!"

Snape hafifçe gülümser, onun sırtını tutarak dengede kalmasını sağlarken cevaplar

"Peki, çok.. Artık bırakacak mısın?"

Harry kedi gibi sırtırken ona bakıyor, konuşur

"Hayır. Çişim var.."

Snape hafifçe gülerken onu iter, Harry yere yapışırken inlediğinde Hermione artık kapısını açarak o tarafa ilerler, Severus'a günaydınlarken ikisi kahvaltı hazırlamaya giderler, Harry de kendini yerden kazımaya çalışır..

~ * ~

Are you sad inside, are you home alone

"Eminim Őu anda Fransız bir iksir ustasıyla *mon cher*'leŐiyorlardır-"
"Mon cher kadınlara kullanılmıyor muydu?"

Harry ona bir bakıŐ atar, Ron susarken yeşil gözlü genç adam tekrar önüne dönerek yürümeye devam eder

" nemli olan, adam benim yokluğumu hissetmiyordur eminim.. Ben giderken başını bile kaldırmadı Ron.."

"Snape hep biraz odundu Harry-"

"Hey-" Ron gülerek ona dönerken cevaplar

"Ayrılmamız teknik olarak ona kötü söz söyleme hakkı verir-"

"Vermez, ađzına dikkat et.."

Ron i çekerek önüne dönerken '*kötü söz s yletmiyorsan bu nasıl ayrılık*' diye mırıldanır, Harry taŐlı kaldırımında ilerliyorken cevaplar

" yle bir ayrılık.. Snape tipi ayrılık-"

"Adam geri gel dese en hızlı cisimlenme rekorunu kıracağıın türden bir ayrılık?"

Harry başını sallar, Ron gözlerini devirirken ikisi Hermione'nin kitapçı dükkanına girerler..

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.